

Arrest

nr. 126 077 van 23 juni 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 10 juli 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 augustus 2013 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart van Kirgizische nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 12 april 1977.

Op 14 januari 2013 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in haar hoedanigheid van partner in een wettelijk geregistreerd partnerschap met M.S., van Belgische nationaliteit.

Op 10 juli 2013, met kennisgeving op 16 juli 2013, neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit zijn de bestreden beslissingen, waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 14.01.2013 werd ingediend door:

Naam: B. (...)

Voorna(am)(en): S.K. (...)

Nationaliteit: Kirgizstan

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: F.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met haar partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar on- onderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- een hotelreservatie dd. 21.07.2012 voor een hotelovernachting (21.07.2012-22.07.2012) op naam van meneer en mevrouw Schoofs: het is niet mogelijk een linkte leggen tussen het koppel dat vermeld wordt op dit document en betrokkene en de referentiepersoon. Dit document kan dan ook niet aanvaard worden als bewijs van een duurzame en stabiele relatie van tenminste twee jaar.

- een aantal gedateerde en ongedateerde foto's uit de periode half 2011-2012: deze foto's kunnen niet aanvaard worden als voldoende bewijs van een duurzame en stabiele relatie tussen betrokkenen. Immers, het toont niet aan dat betrokkenen elkaar ten minste 2 jaar voor de aanvraag kennen, regelmatig contact onderhielden en elkaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen.

Tevens blijkt uit de gegevens uit het rijksregister dat betrokkenen minder dan één jaar ononderbroken samen- woonden op het moment van de aanvraag.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aan betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijkte verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis: artikel 7, § 1, 2° van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 17 van de richtlijn 2003/86/EG van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging en van de motiveringplicht.

Het middel luidt als volgt:

"Artikel 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging bepaalt het volgende:

"In geval van afwijzing van een verzoek, intrekking of niet-verlenging van een verblijfstitel, alsmede in geval van een verwijderingsmaatregel tegen de gezinshereniger of leden van diens gezin houden de lidstaten terdege rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in de lidstaat, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst. "

De bestreden beslissing betreft een beslissing waarbij het verzoek tot een verblijfstitel wordt afgewezen en valt aldus onder toepassing van deze bepaling.

De bestreden beslissing geeft op geen enkele wijze te kennen dat werd rekening gehouden met de aard en de hechtheid van de gezinsband van verzoekster en met de duur van haar verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met haar land van herkomst. Geen enkel punt van de motivering wordt hieraan gewijid.

De bestreden beslissing is dan ook strijdig met artikel 17 van de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging.

Tevens voldoet zij niet aan de motiveringsplicht, aangezien uit de motivering op geen enkele wijze blijkt dat rekening gehouden werd met de aard en de hechtheid van de gezinsband van verzoekster en met de duur van haar verblijf in België, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met haar land van herkomst.

Het middel is gegrond.”

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

“Verweerder wijst erop dat de richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (hierna: de gezinsherenigingsrichtlijn) geen directe werking toekomt, nu ze is omgezet in federale wetgeving, meer bepaald in de artikelen 10 e.v. van de vreemdelingenwet. De vermeende schending van een richtlijn kan niet rechtstreeks worden aangevoerd wanneer deze, zoals in casu, werd omgezet in de interne wetgeving. De verwijzing naar de gezinsherenigingsrichtlijn is derhalve niet dienstig.

Ten overvloede kan er nog op gewezen worden dat de gezinsherenigingsrichtlijn niet van toepassing is op de verzoekster. Artikel 1 van deze richtlijn bepaalt dat het doel van deze richtlijn is de voorwaarden te bepalen voor de uitoefening van het recht op gezinshereniging door onderdanen van derde landen die wettig op het grondgebied van de lidstaten verblijven. Artikel 2 c) van deze richtlijn bepaalt dat de "gezinshereniger" de onderdaan is van een derde land die wettig in een lidstaat verblijft en die een verzoek indient of wiens gezinsleden een verzoek indienen tot gezinshereniging om met hem verenigd te worden.

In casu wenst verzoekster gezinshereniging te verkrijgen met haar Belgische partner, niet met een onderdaan van een derde land die wettig in België verblijft. Zij kan zich bijgevolg niet met goed gevolg beroepen op de gezinsherenigingsrichtlijn.

De Raad oordeelde reeds in die zin in het arrest nr. 106 853, d.d. 17 juli 2013.

Verzoekster toont verder ook niet aan dat de verweerder, bij het beoordelen van de aanvraag die heeft geleid tot de thans bestreden beslissing, op grond van andere regels of beginselen een uitgebreider onderzoek had moeten voeren naar de concrete omstandigheden waarin zij zich bevindt.

Verweerder heeft bijgevolg niet onwettig gehandeld bij het nemen van de bestreden beslissing. Een schending van de motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het middel is voor zover ontvankelijk, ongegrond.”

2.3. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 17 van de richtlijn 2003/86/EG, dient erop te worden gewezen dat een bepaling uit een richtlijn slechts directe werking heeft indien een lidstaat heeft nagelaten een richtlijn binnen de in de richtlijn bepaalde termijn om te zetten in nationale wetgeving of deze richtlijn niet op correcte wijze heeft omgezet, en indien de bepaling van de richtlijn duidelijk en onvoorwaardelijk is en niet afhankelijk is van een discretionaire uitvoeringsmaatregel (K. LENAERTS en P. VAN NUFFEL, Constitutional Law of the European Union, Londen, Sweet&Maxwell, 2005, nrs. 17-048 en 17-124). De verzoekende partij toont in casu niet aan dat de richtlijn 2003/86/EG incorrect of onvolledig zou zijn omgezet. Voormelde richtlijn regelt daarenboven de gezinshereniging tussen onderdanen van derde landen en het staat niet ter discussie dat de partner van de verzoekende partij als Belg een Unieburger is. De verzoekende partij kan derhalve niet nuttig verwijzen naar de bepalingen van deze richtlijn.

Voorts maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de verwerende partij in de bestreden beslissing diende te motiveren omtrent “de aard en de hechtheid van de gezinsband van verzoekster”, “de duur van haar verblijf in België” alsmede “het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met haar land van herkomst” of dat zij een onderzoek omtrent deze elementen diende te verrichten, nu zij niet aantoonde uit welke wettelijke bepalingen een dergelijke plicht zou voortvloeien. Het is de Raad niet duidelijk waaruit de verzoekende partij dit afleidt. De Raad stelt vast dat de verwerende partij op kennelijk redelijke en gemotiveerde wijze oordeelde dat aan de verzoekende partij geen verblijf van meer dan drie maanden kan worden toegekend nu zij niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de vreemdelingenwet voldoet, meer bepaald toont zij niet op afdoende wijze aan een duurzame en stabiele relatie te hebben met haar partner in de zin van artikel 40bis, § 2, 2° van de vreemdelingenwet.

Het betoog van de verzoekende partij doet aan het voorgaande geen afbreuk.

De verzoekende partij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bijlage 20 is genomen.

Tenslotte wordt er nog op gewezen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd is om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Een schending van de motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Het middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend veertien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. BEELEN